

[Boligministeren.]

Men for blot at tage en enkelthed i det foreliggende lovforslag, så er der i lovforslagets § 5, stk. 2 — sådan læser jeg det — tale om en bemyndigelse, der går helt uden om byudviklingsudvalg, byplannævn og folketingsudvalg, en bemyndigelse til uden overinstans at fastlægge en byudviklingsplan. Naturligvis har man også kun ét sted at placere ansvaret, når udviklingen kan påvise fejlskøn. Jeg vil nu tro, at såfremt de kommunale instanser er opmærksom på denne del af lovforslaget, vil man komme af hus for at gøre indsigelse mod denne nydannelse i retning af bemyndigelse.

Jeg skal ikke gøre flere bemærkninger om enkeltheder, da det som sagt er en første behandling. Der er fremsat et lovforslag, som vi må overlade til det høje tings videre behandling. Jeg har naturligvis — som hele regeringen — den allerstørste interesse i at nå til det mål, som jeg trods alt tror har været forslagsstillernes sigte. At jeg også på grundlag af det erfaringsmateriale, som vi nu vil have til rådighed fra det før omtalte udvalg, vil søge at præge de foranstaltninger, som regeringen måtte finde passende at iværksætte, er en anden sag. Om det så bliver på grundlag af dette lovforslag eller et selvstændigt regeringsforslag, kan vi altid overveje. Det afgørende må være sagen og slutresultatet, og her vil jeg være særdeles positivt indstillet.

Ordføreren for forslagsstillerne (Axel Kristensen): De mange citater, som den højtærede minister kom med, har jeg ikke haft lejlighed til at friske op, så dem skal jeg helt lade ligge. Der var dog en ting, jeg hæftede mig ved, og det var, at de, så vidt jeg forsod, stammede fra 1959; det kan jo forklare noget af det, for prisstigningerne har jo været særlig voldsomme siden da. Regeringen kom jo f. eks. i 1960 med forslaget om kapitalvindingsskatten, fordi priserne var steget så meget, at man fandt fortjenesterne urimelige, og derfor skulle staten have noget af det. I 1960 reagerede staten imod prisstigningerne, og efterhånden som de bliver stærkere og stærkere, reagerer man mere på dem. Jeg kan uden at have læst alt fortidigt igennem med sikkerhed sige, at jeg under diskussionerne om grund-

stigningsskyld og om kapitalvindingsskat på grund af disse stigninger udtrykkeligt gang på gang har sagt det, vi nu siger: at det på trods af al statistikken er for lille faktisk udbud, der er årsagen.

Men jeg skal lade dette ligge; realiteterne i sagen interesserer mig mere end at finde frem til, hvad der er sagt tidligere. Man har gudskelov stadig lov til at blive klogere, og det synes jeg der er nogen der trænger til at blive.

Da man i sin tid gennemførte loven om grundstigningsskyld, hævdede man, at denne lov ville fremkalde billigere grunde, og motiverede det med, at stigningsafgiften ville tvinge grundejere til at sælge arealer, der før havde været anvendt til dyrkning, så udbuddet derfor skulle blive stort og priserne lave. Samtidig med at man i 1949 skærpede grundstigningsskylden, førte man loven om byudvikling igennem. Denne lov er blevet administreret således, at udbuddet er blevet — jeg siger blevet — for lille; det var det nemlig ikke i starten; det er noget, der er kommet på slutningen, og priserne er derfor steget stærkt.

I hele perioden siden lovens gennemførelse er al handel med ejendomme sket således, at det blev køberen, der måtte overtage grundstigningsskylden. Der er sikkert ikke sket nogen handel, hvor loven er blevet anvendt, som det var tilsigtet. Selv når det har været stat eller kommune, der har overtaget jord, har de overtaget grundstigningsskylden imod lovens hensigt. Der er herved lagt en stor ekstra afgift på boligen og arbejdspladsen. Prisstigningerne er vel mest udprægede i områderne omkring København, og det er derfor naturligt at tage disse som grundlag for diskussionen.

Disse stigninger har gennem de sidste år ofte været på 20-30 kr. pr. m², og køberen skal altså ikke alene forrente denne høje pris til sælgeren, men også betale grundskylden og grundstigningsskylden af de store stigninger. Med de grundskyldpromiller, der betales her i omegnen, og med 4 pct. i grundstigningsskyld vil køberne ud over forrentningen af købesummen i mange kommuner som f. eks. Ballerup-Måløv, Brøndbyerne, Høje Tåstrup, Vallengård, Værløse og Birkerød komme til at betale ca. 7 pct. — 7 pct. — i skat til det offentlige af stigningen, altså mindst lige så meget som